



רשות ההגבלים העסקיים

החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988

בדבר מתן פטור מאישור הסדר כובל

להסכם בין בנק מזרחי טפחות בע"מ לבין חברות מנהלות של קופות גמל

1. פתח דבר

ביום 29 בנובמבר 2006 הונחה בפני בקשה למתן פטור לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "**חוק ההגבלים העסקיים**"), לתניה כובלת בהסכמי ההפצה אשר צפויים להיחתם בין בנק מזרחי טפחות בע"מ (להלן: "**הבנק**" או "**מזרחי טפחות**") לבין חברות מנהלות של קופות גמל, כהגדרתן בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005 (להלן: "**חברות מנהלות**" או "**קופות גמל**").

לאחר שבחנתי את ההסדר ואת הכבילה המצויה בו, כמו גם את השפעתו האפשרית על התחרות בשוק הרלוונטי, ולאחר שנועצתי בועדה לפטורים ולמיוזגים ובמשרד האוצר, שוכנעתי כי ההסדר אינו מגביל את התחרות בחלק ניכר של השוק המושפע מן ההסדר, וכי הוא אינו פוגע פגיעה של ממש בתחרות בשוק כאמור, כי עיקרו של ההסדר אינו בהפחתת התחרות או במניעתה, וכי אין בו כבילות שאינן נחוצות למימוש עיקרו. מטעמים אלו ראוי ההסדר לפטור לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, **בכפוף לתנאים המנויים בסיפא להחלטתי**, בשל הנימוקים שיפורטו להלן.

2. הרקע להסכם

קופות הגמל הינן מכשיר חיסכון לטווח ארוך או בינוני שנהנה מהטבות מיסוי. ככלל, ניתן להצביע על ארבעה סוגים נפוצים של קופות גמל: קופות גמל לתגמולים, אשר משמשות כאפיק חיסכון לגיל פרישה; קופות גמל לפיצויים, שנועדו להבטיח הענקת פיצויי פיטורין בעת הצורך; קרנות השתלמות; וקופות גמל לקצבה שהן קרנות פנסיה.

הצורך בחתימת הסכמי ההפצה בין הבנקים השונים לבין קופות הגמל, התעורר בעקבות חקיקת החוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות וניגודי העניינים בשוק ההון בישראל (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005 (להלן: "**החוק להגברת התחרות**"), אשר נחקק בעקבות מסקנות ועדת בכר. במסגרת הוראות החוק להגברת התחרות, תוקן חוק הבנקאות (רישוי), תשמ"א-1981, כך שנאסר על תאגידים בנקאיים להיות בעלי עניין או שליטה בחברות המנהלות של קופות גמל, והתאגידים הבנקאיים נצטוו למכור לגורמים חיצוניים את קופות הגמל שבבעלותם תוך שלוש עד שש שנים, בהתאם לגודלו של הבנק.

מטרת ההפרדה המתוארת בין קופות הגמל לבין הבנקים, הינה הגברת התחרות בשוק ההון והסרת ניגודי העניינים של הבנקים, בין היתר לשם הבטחת ייעוץ אובייקטיבי של הבנקים ללקוחותיהם באשר לאפשרויות ההשקעה והביטוח העומדות בפניהם. לשם כך, וכחלק מיישום מסקנות ועדת בכר, נחקקו גם חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005 (להלן: "**חוק קופות הגמל**") וחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (עיסוק בייעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני) התשס"ה-2005 (להלן: "**חוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני**"), אשר נועדו להסדיר את הפעילות של החברות המנהלות של קופות הגמל ושל היועצים הפנסיוניים ולהתוות את מערכת היחסים ביניהם.

במסגרת חוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני, נקבעה אבחנה בין שני סוגי יועצים פנסיוניים: הראשון, יועץ פנסיוני, אשר מעניק ייעוץ פנסיוני בנוגע לכדאיות החיסכון באמצעות מוצר פנסיוני שאין ליועץ זיקה אליו, כלומר מי שכלל אין לו קשרי בעלות עם המוצר. זאת, במטרה שהיועץ יהיה נקי מניגודי עניינים ויוכל לתת ללקוחות ייעוץ אובייקטיבי; והשני, משווק פנסיוני, אשר נותן ייעוץ בנוגע לכדאיות החיסכון באמצעות מוצר פנסיוני שיש למשווק זיקה אליו. חוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני מאפשר לבנקים לעסוק בייעוץ פנסיוני, בהתקיים התנאים של היתנות הדרגתית מהחזקה ומהשליטה בקופות גמל ובקרנות נאמנות ושל החזקה מזערית באמצעי שליטה במבטחים. זאת, על-מנת לנצל באופן יעיל את מערכת הייעוץ וההפצה הבנקאית להגדלת זמינותם של המוצרים הפנסיוניים ולהרחבת נגישותם של כלל האזרחים למוצרים אלו באמצעות ייעוץ אובייקטיבי¹.

מכוח חוק קופות הגמל הותקנו תקנות הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) (עמלות הפצה), התשס"ו-2006 (להלן: "**תקנות עמלות הפצה**"). תקנות אלו קובעות שחברה המנהלת קופת גמל רשאית לשלם עמלת הפצה רק ליועץ פנסיוני עמו התקשרה בהסכם הפצה בכתב, על-פיו זכאי היועץ לעמלת הפצה מהחברה המנהלת בשל עסקאות שיבצע היועץ בין החברה המנהלת לבין הלקוחות (להלן: "**הסכמי הפצה**"). על-מנת להבטיח ייעוץ אובייקטיבי ללקוח על-ידי נטרול אינטרס אפשרי של היועץ בהפצת קופה של חברה מנהלת מסוימת לעומת חברות אחרות, וכן על-מנת להקטין את השפעת כשלי השוק הנובעים מריכוזיות הבנקים בתחום ההפצה², סעיף 2(א) לתקנות עמלות הפצה קובע שהיועץ יהא זכאי לעמלת הפצה כאמור רק אם יאשר כי הוא יסכים להתקשר בשיעור ובתנאי תשלום זהים עבור שירות זה עם כל חברה מנהלת אחרת שתבקש זאת. על-מנת להבטיח אחידות זו בתנאי ההפצה, נקבע כי הסכמי ההפצה יכללו את כל הפרטים הנדרשים להתקשרות בין חברה מנהלת לבין היועץ וכי כל הסכם יועבר לעיונו של הממונה על שוק ההון במשרד האוצר. השלכת האחידות של תנאי ההתקשרות המהותיים שבין הסכמי ההפצה של היועצים הפנסיוניים, ובכללם הבנקים, על בקשת הפטור שלפניו, תובהר להלן.

נכון לעת הזו, המוסד היחיד אשר קיבל רישיון לייעוץ פנסיוני הוא בנק אגוד לישראל בע"מ, ובימים אלו מתעתד מזרחי טפחות להגיש גם הוא בקשה לקבלת רישיון לייעוץ פנסיוני, לאחר

¹ ראו הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (עיסוק בייעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני), התשס"ה-2005, ה"ח 175, ט"ז באייר התשס"ה, 25.5.2005, 804-805.

² דברי הסבר לתקנות הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) (עמלות הפצה), התשס"ה-2005, ניתן למצוא באתר משרד האוצר בכתובת www.mof.gov.il/bachar/asp/AmlotHafatsa.asp.

שישלים את מכירת הקופות והקרנות שבבעלותו. מזרחי טפחות, בדומה לבנק אגוד, נמנה על הבנקים מסדר גודל בינוני, כפי שניתן לראות מהנתונים העדכניים על שוק הבנקאות המפורסמים על-ידי משרד האוצר.³ נתון זה מוצא ביטוי, בין היתר, בהיתר שניתן לבנק למכור את קופות הגמל וקרנות הנאמנות שבבעלותו תוך תקופה כפולה מזו שנדרשה מהתאגידים הבנקאיים הגדולים.⁴

3. הכבילה שבהסכם – תניית MFN

בקשת הפטור שלפנינו עניינה בתניה כובלת המופיעה בהסכמי ההפצה אשר מזרחי טפחות מבקש לחתום מול חברות מנהלות של קופות גמל, אשר יבקשו להתקשר עימו לשם הפצתן על-ידי הבנק כבובעו כיועץ פנסיוני (להלן: "התניה").

על-פי תניה זו, חברה מנהלת החתומה על הסכם ההפצה מתחייבת, כי במידה ולקוח של הבנק היה זכאי, לו היה מתקשר בהסכם ייעוץ עם בנק אחר, להטבות מהחברה המנהלת שהינן עדיפות על פני ההטבות להן הינו זכאי על פי ההסכם עם הבנק, יהיה זכאי לקוח להטבות העדיפות כאמור. במילים אחרות, לקוחות שהפקידו כספים או שהופקדו לזכותם כספים בקופות באמצעות הבנק, יקבלו מהחברה המנהלת את אותן הטבות עדיפות שהיו מקבלים מאותו יצרן פנסיוני לו היו מתקשרים בהסכם ייעוץ עם בנק אחר.

תניה זו מכונה תניית לקוח מועדף, והיא מכונה גם תניית MFN (Most Favored Nation), MFC (Most Favored Customer) או MFB (Most Favored Buyer). תניה זו מבטיחה כי צד אחד להסכם (לרוב המפיץ או הקמעונאי), יזכה לתנאים השווים או הטובים ביותר שיקבלו מתחרותיו, מהצד האחר להסכם (לרוב היצרן).

תניה זו יכולה לבוא לידי ביטוי בשני הסדרים דומים: הראשון, קובע כי היצרן מתחייב כלפי המפיץ שלא למכור את מוצריו למפיצים אחרים במחירים נמוכים יותר או בתנאים טובים יותר מאלו המוענקים למפיץ (להלן: "הסדר מהסוג הראשון"); ואילו בשני, מתחייב היצרן כלפי המפיץ למכור לו את מוצריו במחירים הנמוכים ביותר ובתנאים הטובים ביותר שהוא מציע ללקוחותיו (להלן: "הסדר מהסוג השני"), בדומה לתניה לגביה מתבקשת קבלת הפטור בענייננו.

מנקודת מבטם של דיני התחרות, הסדרים מן הסוג הראשון הינם הסדרים כובלים אנכיים בין חוליית היצרנים לבין חוליית המפיצים, בה הם מגבילים הלכה למעשה את התחרות בחוליה האופקית שבין מפיץ הקשור בהסכם לבין מפיצים אחרים המתחרים בו. זאת, משום שההסכם עשוי להעניק למפיץ יתרון תחרותי אשר אינו נשען על תועלות כלכליות ובכך מונע תחרות חופשית בחוליית המפיצים, גורם לעיוותים תחרותיים בשוק ועלול להיות מגולגל לצרכנים באופן של עליית המחיר לצרכן. גם הסדרים מהסוג השני, מהווים הסדרים כובלים העשויים לפגוע בתחרות באופן דומה, המהווה למעשה את צידו השני את אותו המטבע: הבעייתיות הטמונה בהסדר זה היא בכך שהוא מקטין את התמריצים של היצרנים להעניק למשווקים תנאים אטרקטיביים

³ "נתונים עיקריים על פעילות הבנקים ליום 30.9.2006 לכל בנק", בנק ישראל, הפיקוח על הבנקים היחידה למידע ולדיווח, 3 בדצמבר 2006.

⁴ סעיף 3(ט) לחוק להגברת התחרות.

מאלה שהעניקו למפיץ שהתניה נרשמה לזכותו ומגביל את יכולת התמרון של היצרנים בהתקשרויות עם צדדים שלישיים. זאת, משום שכאשר היצרן מעניק הטבה למפיץ אחד, הוא רואה לנגד עיניו הטבה רחבה יותר הכוללת גם את המפיץ בעל התניה, ולפיכך עשוי להימנע מהטבות אלו או מהגדלתן. המשמעות העולה מכך, היא שגם כבילה זו עשויה לפגוע ביכולתם של יתר המפיצים להתחרות במפיץ בעל התניה ולהביא לפגיעה בתחרותיות בשוק הרלוונטי.

הממונה הביע דעתו בעבר כי תניות MFN, משני הסוגים גם יחד, הן הסדרים כובלים על-פי חלופותיו של סעיף 2 לחוק ההגבלים העסקיים וכפופות להוראותיו.⁵ הלכות אלו לא נותרו בדלת אמותיו של החלטות הממונה, אלא נתקבלו גם בבית-המשפט.⁶ גם בדין האמריקאי מקובל לראות תניות לקוח מועדף כתניות כובלות, אשר נבחנות תחת כלל של סבירות (rule of reason)⁷ ואף הדין האירופאי מכיר בכך שקיימות נסיבות בהן סעיפים כאלו עשויים לגרום לפגיעה תחרותית, אשר נבחנים לפי השפעתם התחרותית ובהתאם לנסיבות העניין.⁸

האפשרות ליתן פטור לתניות MFN על-ידי הממונה, נבחנת בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה. הבדיקה נעשית תוך ניתוח כלכלי של השוק ובחינת החששות והסתברותן לפגיעה בתחרות בשווקים הרלוונטיים. בהיעדרם של חששות שכאלו ותוך הבטחה כי לא תתקיים פגיעה כאמור, הסדרים אלו יזכו לפטור מהממונה מקבלת אישורו של בית-הדין. כך למשל, בהחלטת הפטור בעניין קלאבמרקט, נקבע כי אין ציפיה שיישומה של תניית ה-MFN תביא להפחתת התחרות בשוק הבשר, בין היתר מאחר שהיצרנית היתה בעלת נתח שוק קטן מאוד.⁹ כך אף בהחלטה בעניין סופר פארם, שם אושרה תניית ה-MFN, מאחר שהמשווקת (סופר פארם) החזיקה נתח שוק קטן עד מאוד בשיווק מכשירי הרט"ן. לאור זאת, נקבע שאף שעשויה להיות הגבלה מסוימת בתחרות, הרי שאין ההסדר מעלה חשש לפגיעה משמעותית בתחרות בשוק הרט"ן.¹⁰

⁵ ראו למשל עמדת הממונה על ההגבלים העסקיים בעניין **הסדרי סחר בין ספקים ורשתות קמעונאיות**; 2005 **הגבלים עסקיים** 500007, בע' 36 (להלן: "**עמדת הממונה בעניין ספקים ורשתות קמעונאיות**"); החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 בדבר מתן פטור בתנאים מאישור הסדר כובל להסדרים בין א. **ההסדרות חברים ומרוויחים בע"מ, הראל חברה לביטוח בע"מ, הראל השקעות בביטוח בע"מ ועדי ניהול קרנות פנסיה בע"מ ב. ההסדרות חברים ומרוויחים בע"מ, כלל חברה לביטוח בע"מ ועתודות קרן פנסיה (1996) בע"מ**; 2005 **הגבלים עסקיים** 5000025; והחלטה בדבר מתן פטור לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים בעניין **פילסבורי ישראל בע"מ, אומני תעשיות פיצה בע"מ**; 1998 **הגבלים עסקיים** 3001695.

⁶ ת"פ 209/96 **מדינת ישראל נ' אהליך יעקב בע"מ** (לא פורסם), סעיף 40. למען שלמות התמונה יש לציין שבית-המשפט העליון נדרש בעבר לסוגיה זו ברע"א 6233/02 **אקסטל בע"מ נ' קאלמא ווי תעשיה, שיווק אלומיניום זכוכית** (פדאור (לא פורסם) 04 (1) 471), אולם הדעות בפסה"ד נחלקו ולא התקבלה כל הכרעה בסוגיה.

⁷ Jonathan B. Baker "Vertical Restraints with Horizontal Consequences: Competitive Effects of Most Favored Customer Clauses" *Antitrust Law Journal* Vol. 64 p. 517.

⁸ Commission Decision of 14 December 1982 relating to a proceeding under Article 85 of the EEC Treaty **Rolled zinc products and zinc alloys** OJ No L 362 p. 40, 1982/12/23/EEC.

⁹ החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 בדבר מתן פטור מאישור הסדר כובל **הסכם בין קלאבמרקט רשתות שיווק בע"מ לבין בלדי בע"מ**; 2004 **הגבלים עסקיים** 5000000.

¹⁰ החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 בדבר מתן פטור מאישור הסדר כובל **הסכם בין סופר פארם (ישראל) בע"מ לבין חברת פרטנר תקשורת בע"מ**; 2002 **הגבלים עסקיים** 3014985. וראו לעניין זה גם החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 בדבר מתן פטור מאישור הסדר כובל **הסכם בין סלקום ישראל בע"מ לבין שופרסל בע"מ**; 2002 **הגבלים עסקיים** 3013256.

4. השפעת ההסכם על התחרות

כאמור, תניית ה-MFN העומדת לעיונו קובעת כי חברה מנהלת המתקשרת עם הבנק, מתחייבת לכך שלקוחות הבנק יזכו לתנאים המיטביים שתעניק אותה חברה מנהלת למי מלקוחותיה.

הסדר זה בין הבנק (המפיץ) מכאן והחברה המנהלת (היצרן הפנסיוני) משם, עלול להגביל את התחרות בעסקים שבין מזרחי טפחות לבין בנקים אחרים המעוניינים להפיץ את מוצרי היצרן הפנסיוני. זאת, מאחר שבעת שיבקש בנק אחר לשפר את התנאים המוענקים ללקוחותיו, יראה היצרן הפנסיוני לנגד עיניו אף את ההטבות שיידרש להעניק ללקוחות מזרחי טפחות. אילו מזרחי טפחות החזיק בנתח שוק גדול יותר, התניה הייתה עשויה להקים תמריץ שלילי שלא להעניק הטבות כאמור ללקוחות בנקים אחרים ובכך להביא לפגיעה בתחרות שבין הבנקים.

יתר על כן, החובה הנזכרת לעיל המחייבת את הבנק להתקשר בתנאים מהותיים זהים עם כל החברות המנהלות שתבקשנה להתקשר עימו, תביא לכך שתנית ה-MFN הנדונה תיכלל בכל הסכמי ההפצה שיחתום הבנק בעתיד. משום כך, על-מנת לבחון את השפעותיה התחרותיות של תניה זו, יש לבחון את ההשפעות של קיום התניה בכל ההסכמים הפוטנציאליים שהבנק עשוי לחתום עם כל החברות המנהלות בשוק הישראלי ואשר בכך עשויות להשפיע על שוק קופות הגמל כולו.

כפי שצינו לעיל, מזרחי טפחות נמנה על הבנקים מסדר גודל בינוני במשק הישראלי. נתח השוק של בנק מזרחי טפחות ביחס לקבוצות הבנקאיות האחרות בתחום האשראי לציבור עומד כיום על שיעור של 12% ובתחום הפיקדונות לציבור עומד על שיעור של 10%¹¹. מנתחי שוק אלו ניתן לקבל אינדיקציה לעניין משקלו של בנק מזרחי טפחות בשוק. נתחי שוק אלו מפיגים את החששות התחרותיים מפני השפעת תנית ה-MFN על התחרות בין הבנקים.

עם זאת, קיימות קופות גמל אשר לקוחות הבנק מיצגים עבורם נתח מכריע מכלל לקוחותיהם, כגון קופות שבבעלות מזרחי טפחות אשר נמכרות בימים אלו לגופים חוץ-בנקאיים בהתאם להוראות החוק להגברת התחרות, להלן ("**קופות הגמל הנמכרות**"). עבור קופות גמל אלו, תנית ה-MFN המוצעת תפגע משמעותית בתמריץ שלהן להעניק הטבות ללקוחות בנקים אחרים, מאחר שהן יראו לנגד עיניהן הוצאה כספית גבוהה יותר מזו הנובעת ממתן ההטבות ללקוחות הבנק המתקשר, עקב ההתחייבות להעניק את ההטבה גם ללקוחות מזרחי טפחות, המהווים חלק גדול מלקוחותיהן. על אף האמור, ניתוח תחרותי דינאמי של שווקי המוצרים והיועצים הפנסיוניים, מביא למסקנה כי בסופו של יום גם מקום בו היא עשויה להשפיע על מערך התמריצים של מספר קופות פרטניות, אין בכך להקים חשש לפגיעה של ממש בתחרות בין קופות הגמל בכלל.

נסביר במה דברים אמורים. יישום רפורמת בכר צפויה להביא להגברת התחרות הבין-מותגית בשוק המוצרים הפנסיוניים ובכללם קופות הגמל, וזאת בניגוד למצב ששרר בעבר בו בפועל לקוחות כל בנק קנו את מוצריו של הבנק. בעקבות פתיחת השוק לתחרות, יראה כל יצרן את כלל לקוחות הבנקים כשוק הפוטנציאלי עליו הוא מתחרה ומשום כך יתחרה ביצרנים הפנסיוניים

¹¹ לעיל, הערה 3.

האחרים על ליבם של לקוחות אלו. היקפו הרחב של שוק זה, ביחס לשוק הלקוחות המוגבל של הבנק שעמד לנגד עיניו בטרם התחרות, צפוי להיות בעל משקל מהותי בקבלו את החלטותיו העסקיות. לפיכך, החשש מפני פגיעה בתחרות התוך-מותגית, היינו בין המפיצים (הבנקים) של אותו המוצר הפנסיוני, צפויה ממילא לבוא לידי פתרון כתוצאה מהאצת התחרות הבין-מותגית, היינו התחרות בין היצרנים הפנסיוניים על ליבם של כלל הלקוחות.

נוסף על היעדר חששות תחרותיים משמעותיים כמפורט לעיל, תניה זו צפויה לסייע בידיו של בנק מזרחי טפחות בקידום תחרות אל מול שני הבנקים הגדולים – בנק הפועלים בע"מ ובנק לאומי לישראל בע"מ. נתחי השוק של הבנקים הגדולים מתורגמים לכוח מיקוח מול גופים המתקשרים עימם, ובכלל זה היצרנים הפנסיוניים וקופות הגמל, אשר צפויים להשיג ללקוחותיהם הטבות עודפות על אלו שלהן יזכו לקוחות המזרחי טפחות. לפיכך, תניה זו למעשה מאפשרת לבנק להבטיח כי לקוחותיו מקבלים את התנאים המיטביים הניתנים ללקוחות הבנקים הגדולים, ומשפרת את כושר התחרות שלו על הלקוחות אל מול הבנקים הגדולים.

מאחר ששיקול מרכזי במתן פטור זה קשור במעמדו של מזרחי טפחות ביחס לבנקים הגדולים בישראל, נקבע שפטור זה יחול אך ביחס לתאגידים הבנקאיים הגדולים, משמע בנק לאומי לישראל בע"מ ובנק הפועלים בע"מ. כמו-כן, פטור זה יוגבל לתקופה של שלוש שנים, על-מנת לאפשר את בחינתו המחודשת לאור מצב השווקים התחרותיים הרלוונטיים בסופה של אותה תקופה.

5. סוף דבר

לאור האמור, לאחר שנועצתי בוועדה לפטורים ומיזוגים, ראיתי לנכון להשתמש בסמכות הנתונה לי בסעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים ולהעניק את הפטור המבוקש, **בתנאים שלהלן**:

1. משמעותו של המונח "בנק אחר" המופיע בתנית הלקוח המועדף שבהסכמי ההפצה של מזרחי טפחות תהיה "בנק הפועלים בע"מ ו/או בנק לאומי לישראל בע"מ" בלבד.
2. פטור זה יפקע בעוד שלוש שנים מהיום.

בהתאם לסעיף 15(א) לחוק ההגבלים העסקיים נתונה החלטתי זו לערר בפני אב בית הדין להגבלים עסקיים על ידי איגוד עסקי, ארגון צרכנים או כל אדם העלול להיפגע מההסדר הכובל עליו ניתן הפטור.

רונית קן

הממונה על הגבלים עסקיים